

Forhandling

Tove Lindbo Larsen (S):

Lovforslaget omhandler ændring af borgerlig straffelov på to områder, nemlig vold og børnepornografi. Forslaget om ændring af strafudmålingen i voldssager er en genfremsættelse fra december 1987. Tillige indgår nogle ændringer, der er en teknisk ajourføring af nogle af straffebestemmelserne for Færøerne, som det færøske hjemmestyre har ønsket.

Ved behandlingen af forslaget i december 1987 var Socialdemokratiet indstillet på at ændre strafudmålingen og forenkle reglerne, således at det bl.a. bliver muligt at nuancere udmålingen i forhold til voldens karakter, og det er vi stadig indstillet på.

Dette ønske fremgår også af Straffelovrådets betænkning nr. 1099 i 1987. Differentieringen skulle være medvirkende til større retfærdighed ved strafudmålingen. Det kunne være meget interessant og nyttigt at få at vide, hvordan eksperterne på Kriminalistisk Institut vurderer en sådan ændring.

Vold mod sagesløse finder vi er meningsløs og urimelig, således som også langt den største del af befolkningen gør det. Desværre er denne form for vold ofte af ret grov karakter. Det problem løses nok ikke gennem vedtagelse af dette lovforslag, men vi kan da håbe, at problemet mindskes, men lad os høre, hvad forskerne mener, så vi kan tage det med ind i vore vurderinger.

For at undgå misforståelser vil jeg gerne understrege, at det stadig er Socialdemokratiets holdning, at kriminalitet ikke kan bekæmpes bare ved, at der idømmes strengere straffe. I øvrigt henviser jeg til den ret lange debat, første gang dette forslag blev behandlet i Folketinget (Folketingstidende 1987-88, 1. samling, sp. 5451-5483).

Men det undrer mig for resten – jeg vil næsten hellere sige, at det glæder mig – at justitsministeren ikke denne gang har medtaget anden del af forslaget fra 1987, om prøveløsladelser. Regeringspartierne, ikke mindst De Konservative og Venstre, var ellers optaget af at få prøveløsladelserne fjernet. Jeg har den opfattelse efter at have læst debatten i Folketingstidende, at disse to borgerlige partier nærmest kappedes om at fastslå, at en dom er en dom, færdig! Men det kan måske tænkes, at det tred-

je borgerlige parti i regeringen, De Radikale, denne gang har haft held med at få lidt indflydelse på den førte politik, og det synes vi da er udmærket i denne henseende. Vi var ikke tilfredse med det forslag, der blev fremsat; vi fandt det ikke tilstrækkeligt gennemarbejdet, og principielt er vi imod det.

Anden del af dette lovforslag drejer sig om en skærpelse af strafferammen i straffelovens § 235, der omhandler salg af utugtige fotografier, film eller lignende med børn. Hidtil har det kun været muligt at give bødestraf, og det ændres nu til bøde, hæfte eller fængsel i indtil 6 måneder.

Hvad der kan gøres for at beskytte børn imod dette modbydelige misbrug, mener vi skal gøres; der må gøres mest muligt for at beskytte børn. Vi er tilfredse med skærpelsen af straffen, hvad angår både fremstilling, salg og anden form for udbredelse af børneporno.

Forslaget er en mindretalsudtalelse fra 1979 fra Straffelovrådet. Socialdemokratiet finder den omhandlede forbrydelse meget alvorlig, hvorfor vi kan tilslutte os den udvidelse af straffen, som justitsministeren nu foreslår.

Vi går positivt ind i udvalgsarbejdet for begge dele af lovforslag nr. L 110.

Grethe Fenger Møller (KF):

Lovforslaget er som sagt delt i flere elementer, herunder en skærpelse af strafferammen i straffelovens § 235 om børnepornografi, og jeg synes faktisk, det er meget væsentligt, at vi har fået dette ind i det lovforslag, vi behandler nu. Jeg tror, at alle i det danske samfund tager stærkt afstand fra de sager, der har været om børnepornografi og misbrug af børn på den måde, således som det er kommet til udtryk i den debat, der har været. Så kan man diskutere, hvad strafferammen skal være. Straffen har hidtil været hæfte. Jeg kan tilslutte mig forslaget om, at der nu også skal være mulighed for at idømme frihedsstraf i op til 6 måneder, enten i form af hæfte eller i form af fængsel, fordi vi på den måde kan give udtryk for vores afstandtagen fra den såkaldte børneporno.

Der er måske nogle, der vil anføre, at der ikke har været så forfærdelig mange sager vedrørende dette, men det mener jeg sådan set ikke bør være afgørende for, hvordan vi lovgiver. Jeg mener, at vi gennem vores lovgivning skal tilkendegive, hvilken holdning vi har, og hvad vi